

A Kúria a Koruhely Ügyvédi Iroda, ügyintéző dr. Koruhely Péter pártfogó ügyvéd által képviselt felperesnek - a dr. ... jogtanácsos által képviselt ... alperes ellen kártérítés megfizetése iránt a Fővárosi Munkaügyi Bíróságon 2.M.2527/2009/20. szám alatt megindított és másodfokon a Fővárosi Bíróság 59.Mf.631.739/2011/3. számú ítéletével jogerősen befejezett perében az említett másodfokú határozat ellen a felperes által előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

i t é l e t e t:

A Kúria a Fővárosi Bíróság 59.Mf.631.739/2011/3. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A felperes pervesztességének aránya 100 %, erre tekintettel a pártfogó ügyvéd díját teljes mértékben az állam viseli.

A felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

I n d o k o l á s

A Fejér Megyei Bíróság 3.Mf.21.015/2007/3. sorszámu, 2007. szeptember 12-én jogerőre emelkedett ítéletével kötelezte az alperest, hogy 2007. december 5-ig fizessen meg a felperesnek 1.246.887,- Ft-ot és 19.875,- Ft perköltséget. Az alperes az ítéleti kötelezésnek 2008. február 20-án átutalással tett eleget.

A Közép-magyarországi Regionális Nyugdíjbiztosítási Igazgatóság a felperes 2008. december 8-ai igénybejelentése alapján öregségi teljes nyugdíjat állapított meg a részére havi 120.275,- Ft-ban, s a folyósítás kezdő időpontját 2009. január 3-ában állapította meg.

A felperes pontosított kereseti kérelmében 71.479,- Ft kártérítés megfizetésére kérte kötelezni az alperest amiatt, hogy a 2008. évben igénybe vehető adójóváírást elveszítette. Kifogásolta továbbá, hogy a munkáltató nem fizette meg a jogerős bírósági ítélet alapján őt bérként illető kifizetés utáni kamatteher tekintetében a nyugdíjjárulékot, így nyugdíja kevesebb lett. Erre figyelemmel havi nettó 7.890,- Ft kártérítésre tartott igényt. Előadása szerint 2008. július 1-je helyett csak 2009. január 2-án mehetett nyugdíjba az alperes késedelmes teljesítése miatt, ezért

az adott időszakra havi 120.275,- Ft kártérítés megfizetését igényelte. Állította továbbá, hogy a munkáltató téves és valótlan tartalmú adatot szolgáltatott a nyugdíja megállapításához, ezért havi 1.375,- Ft kára keletkezett.

Az alperes a kereset elutasítását és a per megszüntetését kérte arra hivatkozva, hogy a jogerős ítélet alapján fizetési kötelezettségének maradéktalanul eleget tett, a felperesnek kárt nem okozott.

A Fővárosi Munkaügyi Bíróság 2.M.2527/2009/20. számú ítéletével a felperes 2008. évben igényelhető adójóváírás címén előterjesztett 71.479,- Ft összegű igényét, továbbá a nyugdíjazásával összefüggő 2008. július 1-jétől 2009. január 2-ig terjedő időben havi nettó 120.275,- Ft alapján számítandó kártérítési igényét elutasította. A felperes részére 2009. február 20-án kifizetett bér után járó kamat utáni nyugdíjjárulék megfizetésének elmaradása miatti kártérítés és a Közép-magyarországi Regionális Nyugdíjbiztosítási Igazgatóság 2010. május 12. napján alpereshez érkezett megkeresésére alperes által adott adatszolgáltatás tartalma miatti kártérítési igény tekintetében a bíróság a pert megszüntette. Ítélete indokolásában kifejtette, hogy a felperest terhelte annak bizonyítása, hogy 2008. évben adójóváírást vehetett volna igénybe, s ennek elmaradása miatt őt 71.479,- Ft összegű kár érte. A felperes e tekintetben csak állításokat fogalmazott meg, bizonyítékokat nem terjesztett elő, így azt a bíróság elutasította. Ugyancsak nem bizonyította azt, hogy azért csak 2008. decemberében terjesztett elő öregségi nyugdíj megállapítása iránti igényt, mert az alperes magatartása őt ebben korábban meggátolta. Kifejtette, hogy amennyiben a felperes a törvényi feltételeknek megfelelt volna 2008. június 1-jén, úgy lehetősége lett volna a nyugdíj megállapítását kérni, s amennyiben utóbb olyan befizetésekre került volna sor, amely a nyugdíj összegét módosította volna, úgy lehetősége lett volna a társadalombiztosítási határozat módosítását kérni. A bíróság nem találta bizonyítottnak a felperes azon állítását, hogy nyugdíjazásának későbbi igénylése okozati összefüggésben állt az alperes magatartásával, s ebből bárminemű kára származott volna. A téves adatszolgáltatás és a kifizetett bér után járó kamatot terhelő nyugdíjjárulék meg nem fizetése vonatkozásában kifejtette, hogy a felperesnek a Nyugdíjbiztosítási Igazgatóság előtt folyamatban lévő eljárásban lehetősége lett volna tisztázni a szolgáltatott adatok valóságtartalmát, e jogával azonban nem élt. Kifejtette, hogy ezzel kapcsolatos jogát munkaügyi perben nem érvényesítheti, mivel ezt az igényt közigazgatási eljárásban kellett volna megtennie, így a pert e vonatkozásban a Pp. 157. § a) pontja alapján - utalva a Pp. 130. § b) pontjára - megszüntette.

A felperes fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Bíróság 59.Mf.631.739/2011/3. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét

helybenhagyta. Ítélete indokolásában kifejtette, hogy a peres felek között e per megindítását megelőzően csaknem két évtizeddel korábban állt fenn munkaviszony. Az alperes fizetési kötelezettsége az 1993-tól 1995-ig a pihenőnapokra eső túlmunka ellentételezésére és a már kifizetett végkielégítés és felmondási időre járó bér helyes összegének megállapítására irányult, a megítélt összeget az alperes - bár késedelmesen - de megfizette. A perbeli esetben a felperes sem a felmerült kárt, sem annak mértékét, sem a munkaviszonnyal való okozati összefüggését nem bizonyította az erre történő részletes kioktatást követően sem. Megállapította, hogy helytállóan döntött az elsőfokú bíróság a per megszüntetéséről azon kereseti kérelmek vonatkozásában, amelyek nem munkaügyi peres eljárás, hanem közigazgatási eljárás során orvosolhatók az ott megjelölt rendes és rendkívüli perorvoslati eszközökkel. Az eljárási kifogással kapcsolatban megállapította, hogy az elsőfokú bíróság tartalma szerint értékelte a felperes beadványát és a vonatkozásban külön intézkednie nem kellett, mivel nem minősült a Pp. 114. §, illetve 114/A. § szerinti kifogásnak.

A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, melyben azt indítványozta, hogy a Kúria helyezze hatályon kívül a jogerős ítéletet és hozzon a keresetben foglaltaknak megfelelő döntést, illetve az első- és másodfokú ítéletet hatályon kívül helyezve utasítsa új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára az elsőfokú bíróságot. Felülvizsgálati kérelme indokolásául előadta, hogy a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény 339. §-a alapján az alperes köteles megtéríteni az azzal kapcsolatban keletkezett kárát, hogy fizetési kötelezettségének határidőben nem tett eleget. Kifogásolta, hogy a munkaügyi bíróság a 2010. szeptember 15-én érkezett kifogását figyelmen kívül hagyta, s annak indokait döntésében nem fejtette ki, megsértve ezzel a Pp. 114. §-ában foglaltakat. Előadta továbbá, hogy a jogerős döntés nem felel meg a Pp. 206. §-ában foglaltaknak, az eljárt bíróságok nem értékelték az ezzel kapcsolatos tényállításait.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A felperes felülvizsgálati kérelmében a jogszabálysértést abban jelölte meg, hogy az eljárt bíróságok a Ptk. 339. §-a alapján nem kötelezték az alperest az őt ért kár megfizetésére.

Mivel a felperes munkaviszonyban állt az alperessel, az e jogviszonyból származó kártérítési igényére a Munka Törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvény rendelkezései az irányadók, így az eljárt bíróságoknak azt kellett vizsgálniuk, hogy

ebben a jogszabályban rögzített feltételek fennálltak-e, vagy sem.

A felperes hivatkozott arra is, hogy az eljárás bíróságok a rendelkezésükre álló bizonyítékokat nem a Pp. 206. § (1) bekezdése szerint mérlegelték.

A Pp. 270. § (2) bekezdése szerint a jogerős ítélet felülvizsgálatát az ügy érdemét érintő jogszabálysértésre hivatkozással lehet kérni. A Pp. 275. §-ának (1) bekezdése alapján a Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a rendelkezésére álló bizonyítékok alapján dönt, a felülvizsgálati eljárásban azonban a bizonyítékok felülmérlegelésének, továbbá bizonyítás felvételének nincs helye. Ennek megfelelően a Kúria azt vizsgálta, hogy milyen bizonyítékok álltak az eljárás bíróságok rendelkezésére, s azokat okszerűen mérlegelték-e. A felperes felülvizsgálati kérelmében csupán azt állította, hogy az eljárás bíróságok a tényállításait nem vették figyelembe, nem jelölte meg azonban azt, hogy mely bizonyítékok értékelése nem felelt meg a Pp. előírásainak. Helytállóan állapította meg a másodfokú bíróság, hogy a felperes erre történő kioktatást követően sem bizonyította, hogy a munkaviszonyával összefüggésben ténylegesen kára merült fel, s az milyen mértékű volt. Az másodfokú bíróság az ítélete alapjául szolgáló tényállást jogszerűen állapította meg, az nem tekinthető iratellenesnek, ellentmondónak, nem tett a per adataiból okszerűen nem következő megállapítást és nem jutott a bizonyítási eljárás lefolytatására vonatkozó előírások megsértésével megalapozatlan ténybeli következtetésre, így nem megalapozott a felülvizsgálati kérelemnek a Pp. 206. § (1) bekezdésének megsértésére való hivatkozása.

Helytállóan állapította meg a másodfokú bíróság, hogy az elsőfokú bíróság a Pp. 3. § (2) bekezdése alapján a felperes „Kifogás” megjelölésű beadványát tartalma szerint értékelte és bírálta el.

Mindezekre figyelemmel a Kúria a jogerős ítéletet jogszabálysértés hiányában a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Az alperesnek igazolható költsége a felülvizsgálati eljárással kapcsolatban nem merült fel, így annak viseléséről a Pp. 78. § (2) bekezdése alapján a Kúriának nem kellett döntenie. A peresztesség mértékéről és a pártfogó ügyvéd díjának viseléséről a Pp. 78. §-a, illetve 87. § (2) bekezdése alapján rendelkezett a Kúria.

Budapest, 2013. március 6.

*dr. Stark Marianna s.k. a tanács elnöke, Sipőczné dr. Tánczos Rita
s.k. előadó bíró, Szolnokiné dr. Csernay Krisztina s.k. bíró*

A kiadmány hiteléül:

bírósági tisztviselő